

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У-5019/11
Одељење у Новом Саду
Дана 10. јун 2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Гордана Сукновић Бојација и Мирјана Цветковић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца С.И.

из Кикинде, , против решења туженог ПОВЕРЕНИКА ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И ЗАШТИТУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ул. Светозара Марковића бр. 42, Београд, број 07-00-00734/2010-03 од 15.04.2011.године, у предмету приступ информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 10. јуна 2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Тужилац се ослобађа од плаћање судске таксе.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба из Кикинде, изјављена против решења Прекршајног суда у Зрењанину, број 2 Пр. СУ VIII-39/10 од 14.04.2010. године, као неоснована.

У тужби поднетој Управном суду у Београду, дана 04.05.2011. године, тужилац наводи да у оспореном решењу није правилно утврђено чињенично стање, тј. чињенице релевантне за решавање у овој управној ствари, а изведени докази противрече изреци образложења. Такође, тужени је учинио и битне повреде поступка чиме је погрешно применио правне прописе на одлучујуће чињенице утврђене поступком. Ово због тога, што се тужилац обратио захтевом Прекршајном суду Зрењанин и тражио: “достављање копије докумената који садржи тражену информацију“, па су сви наводи туженог у вези тога да је тражио нешто друго неосновани. Погрешно је, по мишљењу тужиоца, схватање туженог да Прекршајни суд Зрењанин није нашао да постоје обележја било ког прекршаја, јер да је то тако, онда је у правној поуци Прекршајног суда Зрењанин тужилац требало да се упути на жалбу Вишем Прекршајном суду Нови Сад, а није. Решење туженог је контрадикторно и нарушава правну сигурност тужиоца, па због тога предлаже да суд његову тужбу усвоји и поништи оспорено решење а предмет врати туженом на поновно поступање. Уједно предлаже да га суд ослободи од плаћања судске таксе јер се налази на евиденцији Завода за незапослена лица, без икакве новчане надокнаде и нема имовине, нити средстава којима би насталу обавезу могао измирити. О томе доставља као доказ Уверење Националне службе за запошљавање Филијала Кикинда од 08.11.2010. године и фотокопију уверења из катастра о имовинском стању тужиоца од 29.04.2010. године.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

У спроведеном поступку утврђено је, да је тужилац дана 06.04.2010. године поднео захтев Прекршајном суду у Зрењанину за приступ информацијама од јавног значаја, којим је од Суда тражио да поступи по његовом захтеву за покретање прекршајног поступка и да изда „појединачно – општи – правни акт (решење)“. У захтеву наводи да је Прекршајном суду у Зрењанину дана 01.03.2010. године упутио захтев за покретање Прекршајног поступка против канцеларије Правне помоћи у Зрењанину и адвоката Голијанин Војина и да је суд био у законској обавези да сазна све околности и донесе решење о томе. Поступајући по поднетом захтеву, првостепени орган је одбио његов захтев са образложењем да је актом од 24.03.2010.

године обавестио тужиоца да је његов поднесак од 01.03.2010. године, који је насловио као захтев за покретање прекршајног поступка, третирао као притужбу на рад адвоката и канцеларије бесплатне правне помоћи у Зрењанину, јер није нашао да постоје обележја било ког прекршаја, те га је упутио да се обрати Адвокатској комори Војводине која је по мишљењу тог суда надлежна за решавање о притужбама на рад адвоката. Захтев тужиоца је одбијен у целости, јер је наведени акт суда примио 24.03.2010. године и тиме му је већ достављен документ о траженој информацији.

Правилно је тужени одлучио о жалби тужиоца применом члана 230. став 3. Закона о општем управном поступку, и исту правилно одбио, о чему је дао образложене разлоге.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04), прописано је, да је информација од јавног значаја у смислу овог Закона, информација којом располаже орган јавне власити, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Применом цитиране одредбе Закона, тужени орган је без повреде правила поступка по жалби тужбиоца, правилно утврдио да захтев тужиоца од 06.04.2010. године којим је од Прекршајног суда у Зрењанину тражио покретање прекршајног поступка и издавање „појединачно – општег – правног акта (решења)“, не представља информацију од јавног значаја. Ово због тога што, да би се одређена информација сматрала информацијом од јавног значаја, потребно је да, поред тога што је настала у раду или у вези са радом органа јавне власти и што јавност има оправдан интерес да зна, буде садржана у одређеном документу у поседу органа власти у тренутку када тражилац информације затражи приступ. Значи, у моменту тажења орган власти је дужан да доставља копије оних докумената који већ постоје и које има у поседу, а не да ствара нове документе. У конкретном случају утврђено је да Прекршајни суд у Зрењанину не поседује „појединачно – општи – правни акт (решење)“ у вези поднетог захтева тужиоца за покретање прекршајног поступка јер такав акт није ни донет, па се не ради о информацији од јавног значаја у смислу одредбе члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Тужилац није навео ниједну нову околност, нити је пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, ценећи да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредби члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09).

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 1. Закона о управним споровима, одлучио каоу диспозитиву пресуде.

Одлучујући о захтеву тужиоца за ослобађање од плаћања судске таксе, ценећи доказе приложене уз тужбу, на околност имовинског и социјалног стања тужиоца, из којих се види да би плаћањем такси била угрожена социјална сигурност његовог домаћинства, суд је применом одредбе члана 10. у вези члана 11. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94... 31/09), одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 10. јуна 2011. године, III-3 У-5019/11

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа - судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АБ